

MI MLADI BORCI

POSTNINA PLAČANA V GOTOVINI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJASTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROCNINA: DIJAŠKA 16 DIN, NEDIJAŠKA 26 DIN, PODPORNIA VSAJ 30 DIN. — POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR — UREDNIŠTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELIŠKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO I.

LJUBLJANA, PETEK, 20. AVGUSTA 1937.

ŠTEV. 49.

V zmedah modernega življenja

V teku stoletij so se že večkrat pojavila gibanja, vsa prevzeta strastnih, nepremišljenih čustev, tem silnejših, čim manj so pod vladno razuma. V nemirni dobi živimo in mnogi se rajši prepuščajo navdušenju takih gibanj, kakor da bi zdisciplinirali svojega duha in iskali pravih poti iz omočnega vrteža dogodkov. Vstajajo »mistike«, druga drugi skrajno sovražne.

Posebno ob nastopu komunizma se nam zdi ta pojav skoro nujen. Komunizem se je rodil skoro pred enim stoletjem kot reakcija na zlorabe liberalizma in se je posebno v zadnjih dvajsetih letih hitro razširil po vsem svetu. Komunizem je novo gibanje, v njem je veliko ognja in sile, včasih tudi kaj plemenitosti. Kmalu je izzval močne reakcije, te pa so zopet izzvale nove, druge reakcije, tako da so danes že skoro vsi zapleteni v neko splošno ideološko borbo, ki utegne nekega dne strmoglaviti človeštvo v moderno državljansko vojno, če v zadnjem trenutku ne zmaga pamet.

MISTIKE SOVRAŽNIH TABOROV

KOMUNIZEM

Najprej imamo mistiko komunizma. To je mistika proletarske revolucije in raja na zemlji, mistika blodnega ideala, pred kratkim obsojenega v okrožnici »Divini Redemptoris«.

REVOLUCIONARIZEM

Dalje imamo mistiko revolucionarizma ali luciferianizma, kakor to gibanje imenuje sloveči nemški ekonom Werner Sombart. To gibanje hoče, da bodi vse drugače; kaj pride za tem, mu ni važno. To je zabloda tistih nepočakancev, ki so nesposobni, da bi s postopnimi reformami odpravili ali popravili zlorabe, vsled katerih družba trpi. Njih reforma se začneja z rušenjem vsega, kar obstoji.

To zadržanje ni svojsko komunistično; značilno je tudi za anarhiste in še za nekatere druge nepremišljenke, ki ali mislijo, da bodo iz te pravde kovali dobičke, ali pa da bodo uničili svoje nasprotnike, pa se zato zavestno ali nezavestno vežejo z onimi, ki hočejo družbo razrušiti.

Ta »mistika« je rodila strastno željo po uničevanju, ki je bila značilna za rusko revolucijo, pa tudi značilna za rdečo Španijo, za strahote v Mehiki in drugod.

Ta revolucionarizem in liberalizem je gibanje, ki se mora po svoji naravi hitro znajti v eni strugi s komunizmom, naj bo ta zavestno ali nezavestno, kajti s komunizmom ga vežejo globoke sorodnosti.

FASIZEM

Nasprotno so pa kot reakcija na komunizem nastopila druga gibanja, ki so dala nove sile idejam, starim

kakor svet; »plamenu« ali »naciji« to so razna fašistična in nacistična gibanja. Zopet mistika, in še posebno strastna, kajti patriotična struna drhti v srcih vseh ljudi. Prave tragedije bodo nastale, če kdaj izbruhne konflikt med vdanostjo, ki jo dolgujemo domovini in ono, ki jo dolgujemo veri. Samo trdno prekaljeni značaji bodo pravilno upoštevali hierarhijo vrednot in znali dati cesarju, kar je cesarjevega in Bogu kar je božjega.

ANTIFAŠIZEM

Fašistična ali nacistična mistika plemena ali naroda vzbuja v ogroženih narodih mistiko antifašizma.

Kolikor se namreč kult plemena ali naroda oddaljuje od božjega zakona in zato od resničnega patriotizma, toliko bolj vodi v zaničevanje drugih narodov ali plemen. Ti narodi pa čutijo, da je ogrožena njih čast ali njih celotnost, potem pa ne reagirajo samo proti zlim pretravanjem v fašističnih državah, ampak tudi proti temu narodom samim, proti njihovim ustanovam, proti njihovim državnim oblikam.

Ta »antifašistična« mistika se čedalje bolj širi celo v okoljih, ki z anarhizmom ali komunizmom nimajo nobenega opravka. Je pa seveda komunizmu dobrodošla.

»ANTIANTIFAŠISTIČNA« MISTIKA

Ta antifašizem se često zveže s komunizmom in anarhijo — največjima sovražnikoma Cerkve. Zato mora pri nekaterih duhovih, ki so se sedaj držali nekako ob strani, nastati nova, »antiantifašistična« reakcija. To gibanje očita antifašistom njihovo resnično ali dozdevno navezanost na one, ki hočejo porušiti družbo in religijo.

PROBLEM ZA KATOLICANE

Tako ljudje čedalje bolj izgublajo iz vida večne vrednote in pušajo, da zmaguje v njih politična strast. Človeštvo se razdeljuje v razne oborožene tabore, bliža se nevaren razvoj.

Kako se bomo obvarovali teh zablod? Kako ven iz tega labirinta?

Vsa ta gibanja vplivajo z neko silo tudi na katolice in jih skušajo iztrgati iz katoliškega organizma; da, skušajo ta organizem sam raztrgati. Kako naj enotnost katoliškega organizma ohranimo in zavarujemo?

Kakšna mora biti prva naloga katoličanov v tej zmedbi?

»... KAR LE MOČI SLOŽNI«

Naloga katoličanov je zdaj predvsem, da ohranijo svoje vrste strnjene — to pa je mogoče le v zvesti sklenjenosti s papežem.

Zaupam v moč razširjanja krščanske luči, ki je teme, prav tako danes kot včeraj, niso sposobne zadušiti.

(Kardinal Liénart.)

Zdi se nam primerno, da navedemo tale mesta iz okrožnice »Divini Redemptoris«:

»71. — Vse sinove Cerkve in naše kateregakoli stanu ali naroda, katerekoli skupine, religiozne ali laiške, zopet in zopet opominjamo, naj bodo kar le moči složni.«

»Že večkrat so naše srce z boleštvjo napolnili prepri med katoličani, ki nastanejo dostikrat iz praznih vzrokov, a imajo neredko žalostne posledice, ko se bore med seboj sinovi iste matere Cerkve.«

Tako dobe prevratni ljudje, ki jih sicer ni toliko, usodno priliko, da te prepire nete in dosežejo to, česar si tako žele, da namreč katoličane druge proti drugim nahujskajo.«

PROČ Z EGOIZMI!

Predvsem se je treba truditi, da se odstranjajo in da se ne poglobljajo razlike, ki med katoličani nastajajo iz zasebnih interesov in političnih vzrokov. Glavno pri tem je, da se razlike med vrednotami pravilno cenijo. Nadnaravne vrednote so nad vsemi! Zavedni katoličan tem vrednotam vse druge podreja.

DVA PROTESTA ŠPANSKIH DOMINIKANCEV

Kot je znano, so nekateri odlični francoski pisci, med njimi François Mauriac in Jaques Maritain, podpisali razglas, kjer so zahtevali varstvo za špansko civilno prebivalstvo. »Osservatore Romano« je dne 9. III. pod naslovom »Per i non combattenti« lepo prikazal oklic francoskih piscev, za kar se mu je J. Maritain zahvalil. Vendar je na oklic nekaj, iz česar se da sklepati, da ima ost proti generalu Francu in burgoški vladi.

Zato sta dominikanska profesorja p. dr. Carro, ki predava na dominikanski univerzi Angelicum v Rimu, in p. Beltram de Herrera, ki je sam Bask, dne 5. V. izdala manifest: »La guerra Espanola. Contestando al manifesto de un grupo de escritores catolicos franceses«, kjer najodločneje protestira zoper oklic francoskih piscev.

Dominikanska profesorja se sprašujeta, kje so bili francoski katoliški pisci do sedaj? Ali ni španska vojska »zavzemala oster značaj« tudi tedaj, ko so ubijali tisoče in tisoče katoliških duhovnikov, žena in otrok, ko so požigali cerkve, rušili spominke, knjižnice in arhive? Ali sta Durango in Guernica svetjša kot katedrala v Zaragozi, ki so jo boljševiki bombardirali, kot svetišče v Cabezi, kjer so se v cerkev zateleke matere z otroki, kot Alcazar, ki so pod njim boljševiki postavljali mine, kot Oviedo itd.? Naj francoski pisci vzamejo v roke zemljevid in bodo videli, da je katoliški baskovski narod za nacionalno vlado, da se ji pa upira Bilbao, kjer so že od nekdaj bili komunisti in tisti, ki so porušili Guernico in Durango. Francoski katoliški pisci so žrtev mednarodne marksistične propagande. Španci, ki so dosedaj vedno razločevali med vlado ljudske

fronte in katoliškim francoskim narodom, ne bodo mogli več tako lahko opravičevati tega razločevanja.

Podoben protest je priobčilo tudi uredništvo vodilne španske teološke revije dominikanske »La Ciencia Tomista« (1937, 110—115) z naslovom »Zoper krivično kampanjo«. Ugotavlja žalostno dejstvo, da na Francoskem dominikanska revija »La vie intellectuelle« in tednik

NE NEKA »DUHOVNA CERKEV«, AMPAK HIERARHIJA!

Težko je, v tem napetem ozračju v katerem živimo, pravo pot vedno natančno spoznati in se brez omahovanja zanjo odločiti. Da se ne bomo pustili od te poti odvrniti, je samo eno sredstvo:

UPRIMO SVOJE POGLEDE NA SV. OČETA, V POSAMEZNIH DEŽELAH NA CERKVENO HIERARHIJO, UTRDIMO NASE VEZI Z NJO. TISTI, KI SE POHUJSUJEJO NAD REALNO CERKVIJO, KAKRŠNA JE, IN NEPRESTANO ISČEJO NEKO NEDOSEGLJIVO DUHOVNO CERKEV, KI JE NI — NISO NA PRAVI POTI.

Gotovi smo, da je med milijoni katoličanov mnogo idealnih ljudi, ki Cerkev ljubijo zaradi nje same in ki so pripravljani žrtvovati vse, CELO SVOJA NAJDRAŽJA ČUSTVA, in ponižno slediti namestniku Njega, »ki ima besede večnega življenja«.

Brez dvoma preživljamo usodno ure. Toda če ustvarimo močno četo, enako mislečo in trdno usmerjeno v iste cilje, potem bomo naš trud Bog blagoslovil.

»Sept« nesimpatično pišeta o nacionalnem gibanju v Španiji in želi, da bi španske katoličane vodil duh ljubezni. »La Ciencia Tomista« poudarja, da je učiteljica francoskih katoličanov o dogodkih v Španiji masonerija. Čudi se, da so se celo duhovniki in redovniki dali prevariti spletkam sovražnikov vere. Vprašuje, kdo ima večjo krščansko ljubezen, ali tisti, ki umirajo na bojiščih za vero in domovino ali pa tisti, ki skupaj z marksisti izročajo zasmehovanju te kršćan. mučence.

Kriza inteligence

Edini izhod

P. A. Little S. J. je objavil v marčevi številki letošnjih dublinskih »Studies« tehtno razpravo o sedanji krizi inteligence. Avtor zahteva, da se v irske srednje šole uvede pouk v sholastični filozofiji. Stvar utemeljuje takole:

Razlogi, da se uvede sholastična filozofija v irske srednje šole, so silno močni.

Najprej je to modroslovje edina prava razumska podlaga katoliške kulture.

Drugič: Irska dobiva vajeti svoje usode v svoje roke. Da pa bo narod zmožen rabiti svojo svobodo tako, kot se spodobi njegovi katoliški preteklosti, mora imeti neki ideal, ki ga navdušuje in mora znati rešiti probleme, ki ga od tega ideala ločujejo.

Na noben način pa si narod ne more izoblikovati jasnih idealov niti si zagotoviti bodočnost, ako izobraženi krogi, ki vodijo domovino, niso oblikovani na podlagi zdrave filozofije, t. j. sholastične metafizike.

Posebno so pa metafizična načela potrebna v prehodni dobi k novi svobodi, ker leta načela uravnavaajo rabo te nove svobode. Nujen pogoj, da si tako inteligenčno vodstvo dobimo — danes je to bolj kot kdaj koli najmočnejša vrsta vodstva — je, ako so naši razlogi pravi, da Irska prevzame sholastično filozofijo kot vzgojno podlago, kot edini bistveni predmet za vse Irce.

V BOHINJU se je vršil od 10. do 15. avg. akademski kulturno-socialni teden, ki so ga priredila društva »Danica«, »Zarja« in »Savica«.

Zbralo se je okrog 150 udeležencev, večinoma akademikov, razmeroma precej pa je bilo tudi starešin. Stanovanje in hrana sta bila v zavodski koči pri sv. Duhu in v Stari Fužini.

Od predavanj navedemo nekaj naslovov: Katoličan v sodobnem svetu (prof. St. Cajnkár), Svoboda duha in kulturna rast (prof. Fr. Koblar), Problem svobode in vezanosti v življenju (dr. St. Gogala), Komunizem, fašizem in občestvenost (prof. M. Miklavčič), Kulturni cilji in zahteve Slovencev (prof. J. Šolar), Socialne naloge katoličanov (dr. A. Gosar), Kulturne naloge slovenskih katoličanov (Fr. S. Finžgar).

Predavanja so torej obravnavala kulturna in socialna vprašanja, s katerimi se bavi tudi naš list, a na precej drugačen način.

Predavanja so se vršila v prijetni senci pri sv. Janezu in deloma pri gradu v Stari Fužini. Na splošno je bilo opaziti, da so udeleženci predavanjem in debatam z velikim zanimanjem in zbrano sledili. V celoti prav dostojni ton je prijetno vplival.

Škoda pa je, da je bil večji del teh predavanj tako meglen, nejasen in deloma dvoumen, da res, kdor ni strokovnjak, ob njih lahko tudi zaide.

V nekih ozirih je bilo opaziti napredek. Ne moremo pa reči, da bi bil ta tečaj dal jasnosti. Ni je dal v načelih, še manj pa v gledanju svetovnih in krajevnih dogodkov.

To se je dalo točno razbrati iz vseh razgovorov. Prinašamo nekaj sličic.

DAJTE BESEDAM NJIH PRAVI POMEN!

Za večino predavanj je bilo najbolj značilno nejasno in megleno izražanje. Zato je eden

Z Bohinja

(Kulturno-socialni teden)

od starešin povedal: »Dajte besedam njih pravi pomen!«

Eden od predavateljev: »Potemtakem se bo treba zelo previdno izražati, zelo paziti, kakšne izraze bomo rabili.«

Eden od starešin: »Ravno to hočemo. Treba je jasnosti in zlasti odrasli smo v svoji vesti odgovorni, da bomo mladino jasno vodili, ne megleno.«

IZJAVA TEOLOGA

K predavanju o vezanosti in svobodi, je bilo podano pri debati tole teološko strokovno mnenje: »V svrhu teološke korektnosti bi bilo predavanje, preneseno v običajno teološko terminologijo, treba dopolniti v nekaterih bistvenih stvareh, zlasti kar tiče poti od objektivnega do osebnega spoznanja.«

»FANATIKI«

Pri predavanju o kulturi se je trdilo, da so napačni gorečniki ovira kulture. Ni bilo čisto jasno na koga točno to leti.

Sicer je pa stvar drugačna.

Kdor je nasprotnik »Doma in sveta«, zato še davno ni sovražnik kulture. Kdor »Domu in svetu« želi boljših spoznav in varnejših potov, zato še daleč ni sovražnik »Doma in sveta«.

ČUT ODGOVORNOSTI...

Intelligent: »Meni je Kocbekov članek odprl oči glede Španije.«

Akademik iz delavskih krajev: »Ta članek so brali tudi po deželi razni manjši voditelji, na primer delavski. Jaz sem videl, koliko je naredil škode, ker je vsejal nezaupanje proti Cerkvi.«

Intelligent: »Kaj pa to mene briga? Jaz ne čutim nobene odgovornosti. Saj je »Dom in svet« pisan za inteligenco, ne za delavce.«

Vprašanje uredništva:

1. Kako more reči, da njega ne briga? Kako more tako govoriti katoliški intelligent?

2. Zakaj se pa potem o članke — ko ni pisan za delavce — na dolgo in široko razpravlja v delavskem glasilu?

OB CERKVENI IZJAVI

Cerkveni zastopnik je prečital škofovo razsodbo o Kocbekovem članku iz Škofijskega lista. Nekaj jih je mislilo, da je to primerna prilika, da se nasmehejo, nekdo drug zopet se je pa potolažil, češ saj bo Kocbek odgovoril.

CENZURA IN CENZURA

»Dom in svet« je, kakor se čuje, odklonil, da bi sprejel predcenzuro svojih člankov — a cenzuro sprejeti je dolžnost vsega katoliškega tiska. (Čudno je, kako se državna cenzura nekaterim bolj umevna zdi!)

Vodstvo tečaja, ki z »Domom in svetom« simpatizira, je zahtevalo od predavateljev — ne vemo, če od vseh — predavanja v cenzuro. Tako naj bi doktor teologije predložil svoj referat v cenzuro dijaškega odbora. Ali komu...?

Če KTD zahteva cenzuro od »Doma in sveta« — temu poroko »duhovno nasilje«. Če isto zahteva dijaški odbor od teologa — kaj je to?

»Ja, Bauer, das ist eine andere Geschichte.«

MIMO OKROZNIC

Predavanje o komunizmu in fašizmu ni omenilo nobene papeške okrožnice, dasi sta »Divini Redemptoris« in »Mit brennender Sorge« komaj dobro izšli. Komunizem je po papeževih besedah največja nevarnost in bi bilo prav, da bi ga tudi kot takega ob vsaki priliki prikazovali. Obe okrožnici sta svetovna dogodka. Kako je mogoče v takem predavanju in na katoliškem akademskem tečaju iti molče mimo njih?

Tolažbe, da je komunizem bežen pojav in da se ga bo družba sama rešila, so prazne in škodljive. Če se bolezn same zdravijo, zakaj potem sploh kličejo zdravnike?

Delati moramo za svoje brate, kakor da bi se brez njih ne mogli zveličati. (Malègue.)

NEPOZNANJE ČLOVEKA

Radikalni katoliški generaciji: »... Vi sploh nimate problemov v svoji notranjosti. Vse notranje človekove zadeve vam ureja en sam voditelj.«

»Gospod doktor, za duhovne stvari imamo duhovne voditelje. Ali je bolje, da človek tava?«

Dostavljamo:

Tanqueray, vodilni francoski teolog, je napisal (pr. N. P. VI. str. 20, 21) tele stavke:

»V nas sta torej dve vrsti popolnoma nasprotujočih si teženj.«

»Odtod strašni in včasih grozo vzbujajoči boj.«

»V nas je torej neprestan boj, bolj ali manj živ, med Duhom Jezusovim, ki smo ga prejeli pri krstu, in zlim duhom, ki je ostal v nas kot žalostna dediščina po našem prvem očetu.«

Torej iz tega se da videti, da problemi so, a da jih vi ne slutite.

Sploh opažamo, da nekateri razna občečloveška »doživljaja«, ki so jih v sebi odkrili — morda celo nekoliko kasno — drugim odrekajo. Tako je potem kajpak umljivo, da čutijo neko vzvišenost nad »drugimi«. Temelji pa taka vzvišenost kajpak na pomanjkljivem poznanju življenja in premajhnem čutevanju v druge.

NEPRIZNANI VODITELJI

Iz enega od predavanj: »... Mi smo takrat začutili, da moramo biti duhovno svobodni, to smo tudi zapisali in povedali. V zadnjih par letih pa je naša (križarska) stvar nekoliko potihnila. Danes pa je tu zbrana mladina, ki isto čuti, kot smo čutili mi, isto doživlja, kot smo doživljali mi.«

Eden izmed vodilnih mlajših pozneje v razgovoru: »Morda imamo kake skupne točke, da bi pa bili ti (stari križarji) naši voditelji, pa odklanjamo.«

CARDIJN ODLIKOVAN

Ustanovitelj zosistov, kanonika Jožefa Cardijna, je belgijski kralj v znak priznanja za njegovo delo imenoval za viteza Leopoldovega reda.

Belgijski kralj je tudi sicer že večkrat javno izrazil svoje občudovanje katoliškemu delavskemu gibanju zosistov.

Antonio de Trueba:

Jaun - Zuria

Baskovska povest. Prevod iz španščine.

Baskovska vojska, ki jo vodi Jaun-Zuria — tako namreč imenujejo Baski irskega princa — prodira nasproti tujcu, ki se že bliža po padurskih višinah. Sancho Estiguiz, gospod iz Duranga, že tudi zapuša svoj grad v Tabiri na čelu Duranžanov, ki hrepenijo, da bi se borili na strani svojih bratov.

Trda bitka in hrup odmeva po prej tako mirnih baskovskih hribih.

Gosti oblaki sulic zatemnijo sonce. Baski vale ogromne skale na sovražne vrste, jih spravljajo v nered, jih trgajo in drobe. Baskovske sekire, sulice in meči sekajo glave tujcev in namakajo s krvjo sovražnika padurske skale.

Toda Ordoñev obup je neizmeren. Sovražni vojskovodja napne poslednje sile, da bi poživil pogum pustolovcev. Bitka še ni odločena.

Ordoño zavpije: »Ubijem baskovskega vojskovodjo, in zmaga bo naša!«

Po teh besedah steče proti Jaun-Zurii, ki se bori v najhujšem bojnem metežu.

Sin irskega kralja plane pred častihlepnega poglavarja in se spusti z njim v krut boj.

Lekobidova sulica, ki jo suče železna roka irskega princa, prebode Ordoña, ki zarjove kot lev, tako da odmeva po vseh padurskih hribih, ter izdahne. Toda gorje! Sovražni kamen je zadel plemenito čelo duranškega gospoda, za čigar življenje bi daroval irski princ svoje lastno življenje.

Nered v zdrobljenih sovražnih vrstah je strašen. Sovražnik beži v neredu po poti, kjer je prej sejal kri in ogenj.

Baski ga zasledujejo do vznožja Luxe. Tam pa se, utrujeni vsled pobijanja in videč, da je njih domovina spet svobodna in srečna, ustavijo ter proslave svojo slavno zmago v senci drevesa Malastu, ki stoji na meji njih svobodne dežele.

VI.

Kakih deset stoletij je minilo, odkar so Baski pod vodstvom irskega kraljeviča premagali sovražnika na padurskih poljanah.

Če hočete vedeti, kje leže te poljane, ne iščite na zemljevidu imena »Padura«. To ime se je zamenjalo z imenom »Arrigorriaga«, kar pomeni v bogatem in častitljivem baskovskem jeziku toliko kot »Krvave peči«. Skale v nekdanjem padurskem gorovju so namreč dolgo časa ohranile krvavo barvo, kajti tu so padle tolpe Ordoña Hudobnega. In zato je nekdanja Padura dobila ime »Arrigorriaga«.

Pojdite v župno cerkev v Arrigorriagi, in tam boste videli pri vratih ob blagoslovljeni vodi kamnit grob. Vprašajte preprostega kmeta, kdo leži v tem grobu, in odgovoril vam bo s ponosom, da tam leži Ordoño Hudobni, ki je hotel oropati baskovski narod njegovih svoboščin, pa ga je ubil Jaun-Zuria, prvi baskovski vladar.

Poglejte nato v zaprašeni cerkveni arhiv, in če obvladate nespremenljivi in večni baskovski jezik, vam bodo črvi in orumeneli pergamenti razodeli, da sta se tisti čas poročila Lekobidova hči in sin nekega irskega kralja.

K O N E C

VAN ZEELAND O ŽOSISTIH

Belgijski ministrski predsednik van Zeeland je v nekem svojem govoru pohvalil belgijske žosiste zaradi njihove akcije zoper nemoralo. Dejal je: »Vaš boj je po vsej deželi našel globok in opogumljajoč odmev. Od vseh strani — brez razlike svetovnega nazora — vam je

prihajalo odobravanje in pomoč. S svojim bojem podpirate tudi cilje vlade.«

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana). Tiska Misijonska tiskarna, Groblje-Domžale (Jože Godina).